

Doğduğumuz Ev ve Aile Kaderimizin Temelidir!

Bu tespitimi kendi yaşantımdan kesitler paylaşarak sunacağım.

Küçükken hep anne ve babamın çok kuralcı, sürekli uyarı veren, biraz pasif insanlar olduğunu düşünürdüm.

Babamın bizleri karşısına alarak, evde ve sokakta nasıl davranmamız gerektiğini kendi bilinci ile aktarmaya çalışmasını, özellikle annemin hiç bitmeyen sabır ve istikrarla tembihlerde, telkinlerde bulunmasını ve kendilerine göre bizi terbiye etmeye çalışmalarını pek anlayamazdım. Biraz daha büyüyerek etrafımda gözlem yapabilir hale gelince, ailem ile başka ailelerin farkını anlamaya başlamıştım.

Özellikle bir komşumuzun ailecek yaşantıları dikkatimi çeker sürekli onlarla muhatap olduğumuz için mecburen seyredirdim. Bu aile ile kültür ve sosyo-ekonomik durum açısından çok farklı değildik. Fakat anne ve babalarımızın tutumları oldukça farklıydı.

Benim annem ve babam etrafına duyarlı olan, komşular rahatsız olur diye bizi gürültü yapmamamız için sürekli uyarı veren kimselerdi. Yaşlı bir teyze yolda kalmışsa ona su ve yiyecek ikram eden, komşularla selamı sabahı bilen, güler yüzlü insanlardı. Evimiz ise komşuların rahatça girip çıktığı, evleri kirlenir diye evde oynamasına izin verilmeyen komşu çocuklarının bile gelip rahatça oynadığı, kavganın ve gürültünün çok görülmediği sıcak bir yuva idi.

Fakat karşı komşumuz olan anne ve baba bu değerleri pek önemsemezdi. Evlerine genelde misafir

kabul etmez ve sürekli kavgaları eksik olmazdı.

Çocukları da kendileri gibi geçimsiz, asabi, yalancı ve merhametsiz yapıda yetişmişti. Onlarla her oyun oynamamızda ya canımızı yakarlar ya da eşyalarımıza zarar verirlerdi.

Bir defasında, bizler henüz küçük yaşlardayken birisi bu aileden olan iki çocuk sokakta oyun oynarken tartışmış ve birbirlerine vurmuşlardı. Bu ailenin babası olayı duyar duymaz eline aldığı bir sopayla diğer çocuğun evine baskın yaptı ve çocuğun babasının kafasını vurarak kanatmıştı. Bu saldırganlığını da çocuklarına "bizim kim olduğumuzu bilsinler" diye övünerek anlatmış ve bizler de tüm bunlara şaşkınlık içinde şahit olmuştuk.

Fakat bir başka gün kardeşim ile arkadaşı oyun oynarken kavga etmiş ve bağırma sesleri sokaktan gelince annem de hızla sokağa çıkmıştı. Ben de eyvah kavga büyüyecek diye korkarken; annemin onların yanına varınca başlarını okşadığını, güzelce oynamaları gerektiğini, anlaşılırsa evde yaptığı çörekten ikram edeceğini söylediğini duydum. Kardeşim ve komşu çocuğu hiçbir şey olmamış gibi ellerinde çörekle güzelce oynamaya devam ettiler!

Bu komşumuzun büyük kızı bize oturmaya gelmişti. Geldiğinde ablama yeni alınan terlik hoşuna gittiği için giymiş ve evine giderken de eteğinin altına saklayarak götürmüştü. Annem tüm bu olanları gördüğü halde, çocuktur annesi fark eder gönderir diye beklemişti. Şimdi söylersem koca kız utanır ayıp olur diye terliği geri istememişti. Fakat sonra ne ablamın terliği ne de bir özür geldi. Meğerse diğer çocuklarının da etraftan eşya çalarak getirdiklerinde, annelerinin onlara kızmadığını, hatta kendisinin de gelen eşyaları sevinerek kullandığını üzülerek öğrenmiştim.

Henüz 8-9 yaşlarındayken kardeşlerimle bahçede oyun oynuyordum. Çamurdan pastama mum ve süsleme için yan komşunun ağacından bir parça dal koparmıştım. Bunu gören rahmetli babamın bana ne kadar çok kızdığını halen hatırlıyorum. Bir daha her hangi bir ağaca zarar vermek mi? Başkasının bir şeyini izinsiz almak mı? Vallahi yolda para görsem almam ve almadım da!

Diyeceksiniz ki filmin sonu nasıl bitti? O aileye ne oldu? Ailenin özellikle oğulları büyünce mahalleli başta olmak üzere herkese zarar vermeye başladılar. Sonra iki oğlu da hapse girdi. Biri gasptan, diğeri de hırsızlıktan. Kızları da okumadılar. Vasat bir şekilde hayatlarına devam ediyorlar. Bildiğim kadarıyla halen ailelerinden gelecek maddi yardımlara muhtaçlar maalesef.

Peki ya bize ne oldu? Çok şükür anne ve babamın sevgileri ve fedakarlıkları sayesinde onca fakirliğe ve sorunlara rağmen; vatanına milletine hayırlı bir öğretmen, iki hemşire, iki terzi, bir makine operatörü olarak hayatımıza devam ediyoruz. Hepimiz güzel insanlarla hayatlarımızı birleştirdik, evlendik. Çocuklarımız oldu. Şimdilerde anne ve babamızın bizleri ne kadar güzel yetiştirdiklerini evlatlarımıza anlatarak, tıpkı onlar gibi örnek olmaya çalışıyoruz.

Yüce Allah bütün dostlarımıza hayırlı evlatlar ve komşular nasip eylesin. Sevgili Peygamberinin yoluna sadık olanlar arasına karıştırsın...

Fatma ÖZÇELİK

Sosyolog, Sosyal Hizmet Uzmanı, Karakter ve Değerler Eğitimi Uzmanı

Türkiye Aile Meclisi Yönetim Kurulu Üyesi

Mevzuatımızda Aile ve Gençliğin Tanımları da Olmalı!

Anayasa ve kanunlarımızda aile ve gençliğin ne olduğu açıkça yazılmalı!

4721 sayılı Türk Medeni Kanununda; kadın ve erkeklerin 17 yaşını doldurmadan evlenemeyeceği (Madde 124), veya olağan üstü durumlarda 16 yaşını doldurunca hakim kararıyla evlenebilecekleri, birbiriyle evlenecek erkek ve kadının (çok şükür şimdilik erkek ve kadın yazıyor!) başvuruları ve tören usulünün anlatıldığı 134-144. maddeler arasındaki bölüm vardır.

Ancak bu bölüm, bildiğimiz aile tanımını yapmıyor. Erkek ve kadının evlenme şekil şartını açıklıyor. Aile tipleri ve birlikteliklerin hangilerinin aile kabul edileceğine dair bir kıstası yok! İlerleyen kısımlarda da evlenmesi yasaklanan kişiler veya evliliğin iptal edileceği haller verilerek devam ediliyor.

Aile tanımının neden önemli olduğunu açıklamadan önce, kısa bir hukuk bilgisi paylaşmam gerekir:

Hukuki metinlerin hiyerarşik yetki sıralaması şöyledir: 1- Anayasa, 2- Kanunlar, 3- Tüzükler, 4- Genelge ve Yönergeler

Bunların dışında özel konuları olan 2 metin daha vardır. Birincisi, önceden Kanun Hükmünde Kararname (KHK) olarak çıkarken şimdilerde Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi (CK) formunda devam edenler, ikincisi de Uluslararası Sözleşmelerdir. Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ayrı bir mevzu olduğu için kenarda bırakıyorum. Uluslararası Sözleşmelerin TBMM’de kabul edilmiş kararı ve kanunları çıktıktan sonra diğer kanunlarımıza denkliği kabul edilir. Kanunlarımız ile aralarında bir çakışmanın ortaya çıkması halinde ise, daha üstün ve öncelikli olanlar Uluslararası Sözleşmelerdir!

Anayasamızın 90. Maddesi: *“Usulüne göre yürürlüğe konulmuş Milletlerarası andlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamaz. Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası*

andlaşma hükümleri esas alınır."

Asıl konuya gelecek olursak, bizim kanunlarımızda yer almayan aile kavramını ve kapsamını imzaladığımız uluslararası sözleşmeler belirleyerek bize dayatıyorlar!

İstanbul Sözleşmesinin ilk bölümünde:

*"Article 1 - Purposes of the Convention, 1- The purposes of this Convention are to: a) protect women against all forms of violence, and prevent, prosecute and eliminate violence against women and **domestic** violence;"* (İngilizce Orjinali)

*"Madde 1 - Sözleşmenin Maksatları, 1- Bu sözleşmenin maksatları şunlardır: a) kadınları her türlü şiddete karşı korumak ve kadına karşı şiddeti ve **aile** içi şiddeti önlemek, kovuşturmak ve ortadan kaldırmak;"* (Avrupa konseyi Türkçe çevirisi)

*"Madde 1 - Sözleşmenin Amacı, 1- İşbu sözleşmenin amacı; a) Kadınları her türlü şiddete karşı korumak, kadınlara yönelik şiddet ve **aile** içi şiddeti önlemek, kovuşturmak ve ortadan kaldırmak,"* (TBMM'de onaylanan Sözleşme Metni)

Orjinal metinde İngilizcede **aile** için kullanılan **family** kelimesinin tercih edilmemesi çok önemli bir farktır. Çünkü family denildiğinde aralarında anne, baba ve çocuk ilişkisinin olduğu belirli bir insan grubu anlaşılmaktadır (bakınız Cambridge sözlük). Domestic ifadesi family'den çok daha geniş, aynı evde yaşayan her türlü insan, hayvan veya eşya ilişkisini (LGBTQ'nun bütün formları dahil) kapsamaktadır. Hiçte abartmıyorum! Bugün Avrupa'da halısıyla, köpeğiyle veya bir ağaçla evlenebilen insanlar var! Eşcinsel evlilikler de sıradan olaylar arasına girmiştir!

İstanbul Sözleşmesinin orijinal metninde family kelimesi 4 kez, domestic kelimesi 26 kez kullanılmıştır. Avrupa Konseyinin Türkçe tercümesinde ise aile kelimesi 30 yerde geçmiştir. Türkçeye çevrilirken, domestic karşılığında ev içi veya hane halkı yerine, AİLE yazılarak kabul edilmesi büyük bir facia ve gaflettir!

İstanbul Sözleşmesinin 3.Maddesi b. fıkrasında "**aile içi şiddet**" eylemini tanımlarken "*aile içerisinde veya hanede veya, mağdur faille aynı evi paylaşırsa da paylaşmasa da eski veya şimdiki eşler veya **partnerler** arasında meydana gelen her türlü fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik şiddet eylemi anlamına gelir*" (TBMM onaylı belge) deniliyor. Bu durumda, normal aile yapıları ile birlikte diğer bütün partnerlik ilişkilerini de aile çatısı altında kabul ettiğimizi resmen imza ile tasdik etmiş oluyoruz. Partner ilişkisi içine LGBTQ'nun bütün sınıfları girmektedir!

Bu sözleşmeye göre eşcinsel ve benzeri sapkın evliliklerin yapılabilmesinin önü açılmış ve korumaya alınmıştır. Medeni kanunda yer alan kadın ve erkek ibaresinin önleyici bir hükmü kalmamıştır. Çünkü İstanbul Sözleşmesi daha üst konumdadır. Uyumsuz kanunların re'sen veya başvuru sonucu Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilme yoluna gidilmesi veya TBMM tarafından düzeltilmesi gerekir. Türkiye Barolar Birliğince 2004 yılında "*İnsan Hakları Uluslararası Sözleşmelerinin İç Hukukta Doğrudan Uygulanması Paneli*" yapılarak bu konu ayrıntılı şekilde irdelenmiştir.

İstanbul Sözleşmesi feshedilmeli ve tıpkı Polonya gibi temel aile tanımı Anayasamıza net olarak eklenmelidir. Polonya Anayasası Madde 18. "*Bir erkek ve bir kadın birliği, hem de aile, annelik ve ebeveynlik olarak evlilik, Polonya Cumhuriyetinin koruması ve gözetimi altındadır.*"

İspanya Anayasasında, İstanbul Sözleşmesinin "kökünü kazımak" istediği "namus" kavramı koruma altına alınmıştır!: "*Madde 18. (Mahremiyet hakkı, Konut dokunulmazlığı.) 1. Namus, kişi ve aile mahremiyeti ve kişinin kendi görüntüsüyle ilgili hakları teminat altındadır.*"

Kimlerin kadın görüldüğü de İstanbul Sözleşmesinde dayatılmıştır. Doğumundan itibaren bütün kız çocukları “kadın” olarak sayılmıştır. Bebek, kız çocuğu, genç kız gibi kavramlar yok edilmiştir. Bu tavrın amaçlarından birisi bütün çocukları kadın diye vasıflayarak aile ve toplumun terbiye, eğitim ve idare yetkisinden kopartmaktır. Çünkü, kadın olarak tanımlandığı anda hiç kimsenin her hangi bir nedenle yönlendirmesi, sınırlandırması veya taleplerine karşı çıkması imkansız hale gelecek, yapılan veya yapılma ihtimali olan her şey “kadına şiddet” adıyla adli takibe girebilecektir!

Diğer önemli bir amacı da LGBTQ ya eklenen P yani pedofiliyi (çocuklara karşı cinsi sapkınlık) meşrulaştıran yolu açmaktır! Zaten artık hiç çekinmeden kendilerini göstermeye ve pedofiliyi normalleştirmeye çalışıyorlar. Twitter’da pedofiliyi açıkça destekleyen hesapları askıya alınsa bile #heartprogress gibi etiketlerle faaliyetlerine devam ediyorlar! Pedofili talebinin geldiği yeri görmek ve anlamak için Aliya adlı twitter hesabının yayınına bakabilirsiniz.

Gelelim gençliğin tanımı meselesine:

Anayasamızda genç ifadesi 5 yerde geçiyor. Biri giriş metninde, ikisi başlıklarda kullanılmış. Kalan kısmı 58. Maddede yer alıyor: “Devlet, istiklal ve Cumhuriyetimizin emanet edildiği gençlerin müsbet ilmin ışığında, Atatürk ilke ve inkılapları doğrultusunda ve Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü ortadan kaldırmayı amaç edinen görüşlere karşı yetişme ve gelişmelerini sağlayıcı tedbirleri alır. Devlet, gençleri alkol düşkünlüğünden, uyuşturucu maddelerden, suçluluk, kumar ve benzeri kötü alışkanlıklardan ve cehaletten korumak için gerekli tedbirleri alır.”

3289 sayılı Gençlik ve Spor Hizmetleri Kanununda 193 kez genç kelimesi kullanılmış ama kime genç denildiği belli değil! Hangi yaş grupları gençlik çağı sayılır, anlaşılmıyor. Adı Gençlik kanunu ama Gençlik Bakanlığının merkez ve taşra teşkilatını anlatıyor o kadar!

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu içinde de ne gençlik tanımı var ne de kelimesi! Gençlerimiz olmadan medeni olmaya çalışıyoruz! Diğer kanunlara da bakmadım artık.

Bilimsel kaynaklarda gençliğin ne olduğu açıkça tanımlanmıştır. Örneğin Doç. Dr. Fatma Alisinanoğlu’nun 2002 yılındaki makalesine göre Gençlik: “Ergenlik dönemi (puberte) ile başlayan ve kimliğin kazanılması ile sonlanan çocuklukla genç yetişkinlik arasında bir dönemdir. 12-22 yaşlar arasında kapsayan fiziksel, psikolojik ve sosyal bir gelişme ve olgunlaşma sürecidir, Aslında erinlik ve ergenlik dönemlerinin başlangıcı ve bitişi konusunda kesin bir zaman vermek oldukça güçtür. Çünkü bu dönemdeki gelişim cinsiyet, beslenme, coğrafi etkiler ve sosyo-ekonomik düzey gibi birçok etkenden etkilenmektedir. Erinlik cinsiyet yeteneklerinin kazanıldığı dönemdir. Ortalama olarak kızlarda 12-13, erkeklerde 13-14 yaşlarında başlayan bu dönemde fiziksel gelişme ve değişme oldukça hızlıdır. Erinlik döneminin hemen arkasından gelen ergenlik dönemi kızlarda yaklaşık olarak 18, erkeklerde ise 21 yaşına kadar sürmektedir.”

Demek ki 18 yaş altındaki her kız kadın olmadığı gibi, çocuk olarak ta kabul edilemez. Normal şekilde 0-1 yaş arası bebeklik, 1-12/15 (gelişim durumuna göre) yaş arası çocukluk çağıdır. Ergenlik dönemiyle başlayan gençliğin ortalama 21 yaşına kadar geçen süreyi kapsadığını söyleyebiliriz.

İmza ve onaylayarak tarafı olduğumuz Avrupa Konseyi Lanzarote Sözleşmesinde “Madde 3-Tanımlar Bu Sözleşme amacı için: a-“Çocuk” 18 yaşın altındaki herhangi bir kişi anlamına gelir” yazıyor! Aynı Avrupa Konseyi İstanbul Sözleşmesinde de 18 yaş altı kızlar da kadın sayılır demişti! Lanzarote Sözleşmesini ayrı bir yazıda ele almak üzere bırakıyorum. Ancak, çocuk pornografisine meşru yol açtığını şimdiden belirtmiş olayım!

Bebeklik, çocukluk ve gençlik çağlarının mevzuatımızda yer alması, pedofili gibi sapkınlıkların önlenmesi için yasal zemini güçlendirmenin yanı sıra, 18 yaş altını çocuk kabul eden zihniyetin düştüğü hayatın

akışına aykırı yaklaşımları da önlemek için yararlı olacaktır. Mevzuatların hayatın gerisinde kalması sorunların katmerlenmesine ve kötü niyetli kişi ve kurumların daha rahat faaliyet göstermesine fırsat vermektedir.

Aile, çocukluk ve gençlik tanımları mümkünse anayasamızda, hiç olmazsa kanunlarımızda açık ve net olarak yapılmalıdır. Yetki ve sorumluluğu olanlara hatırlatmış, bilmeyenlere de anlatmış olduğumu varsayarak dikkatlerinize sunarım. Kadir Mevlam sonumuzu hayırlı eylesin...

Ercan ÖZÇELİK

Türkiye Aile Meclisi Yönetim Kurulu Üyesi

Genel Başkan Yardımcısı

Kaynaklar:

Görsel Kaynağı: <https://www.emiliakruk.com>

İstanbul Sözleşmesi Orjinal Metin: <https://www.coe.int>

İstanbul Sözleşmesi Avrupa Konseyi Türkçe Çevirisi: <https://rm.coe.int/168046254>

İstanbul Sözleşmesi Türk Mevzuatı Bağlantısı: <https://kms.kaysis.gov.tr/Home/Goster/24393>

Cambridge Sözlüğü-Aile: <https://dictionary.cambridge.org/family>

Twitter'da pedofili akımı: https://twitter.com/search?q=%23heartprogress&src=typed_query

TBB Uluslararası Sözleşmeler Paneli Raporu: <http://tbbyayinlari.barobirlik.org.tr>

Gençlik ve Spor Hizmetleri Kanunu: <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.3289.pdf>

Türk Medeni Kanunu: <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.4721.pdf>

Polonya Anayasası: <http://www.adalet.gov.tr/polonya.pdf>

İspanya Anayasası: <http://www.adalet.gov.tr/14-ispanya.pdf>

Gençlik Dönemi Özellikleri: <http://213.14.10.181/index.php/EB/article/view/5175/1304>

Lanzarote Sözleşmesi: <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2011/09/20110910-4-1.pdf>

Ağaçla evlenen kadın haberi: <https://onedio.com/haber/ingiltere-de-bir-kadin-agac-ile-evlendi>

Köpeğiyle evlenen kadın haberi: <https://tr.sputniknews.com/eski-model-kopegiiyle-evleniyor/>

Halısıyla evlenen kadın haberi: <https://www.ensonhaber.com/26-yasindaki-kadin-haliyla-evlendi>